

Прослава Ђурђица - славе Града Новог Сада

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је, 3/16. новембра 2021. године, на празник Обновљења храма светог великомученика Георгија, свету архијерејску Литургију у новосадском Саборном храму, поводом славе Града Новог Сада.

Светејшем Патријарху српском су саслуживали Преосвећена господа епископи: бачки Иринеј, зворничко-тузлански Фотије, крушевачки Давид, осечкопољски и барањски Херувим, ваљевски Исихије, топлички Јеротеј и мохачки Дамаскин, као и свештеници и ђакони из више епархија Српске Православне Цркве.

Беседећи после прочитаног јеванђелског зачала, Његова Светост Патријарх српски господин Порфирије је, између осталог, истакао: „Света Литургија је простор у којем се пројављује и показује Црква као јединство у вери, нади и љубави свих оних који су сабрани на једном месту, јединство међусобно, али и јединство са Богом. И зато, где год, по Промислу и благослову Божјем, идемо и служимо Литургију, свугде је иста радост. Међутим, у том истом увек постоји и посебно место, увек постоји и један посебан додатак, посебна радост. За мене данас ту посебну радост, као и свакога пута, представља долазак овде у Нови Сад да, пре свега, служимо свету Литургију, али и да се видимо лицем к лицу. Нови Сад заиста јесте Српска Атина у сваком смислу те речи. То је и хришћански православни град, то је град светог Георгија, чији помен данас славио. Сви знамо ко је био свети Георгије. Знамо да је Христос био Алфа и Омега, почетак и крај, смисао и садржај његовог живота. Заузимао је веома високу позицију у војсци цара Диоклецијана, римског

императора, који је, као и многи други, ненавидео Христа, прогонио Цркву Његову и проливао невину хришћанску крв. Свети Георгије, као и сви војници, био је задужен да гони хришћане, али, одавно је он, од најраније младости своје, утемељио свој живот, нашао смисао у Христу и наравно да није пристао да гони хришћане. Свети Георгије, када је страдао и када је био прослављан, био је испуњен кротошћу, миром и смирењем. Какав је био свети Георгије такви су били бројни кроз историју хришћански мученици. Хришћанска вера, православна вера јесте вера мученикаâ, али не само мученикаâ као страдалникаâ који страдају у телесним страдањима него и вера мученикаâ који су позвани на унутарње распеће, на унутарње страдање. Мучеништво је опредељење и утемељење наше на Христу, опредељење за њега и зато је то сведочење. Нека би Господ дао, браћо и сестре, да данас, славећи светог Георгија, никада и ни за шта не оставимо своју веру, своју веру православну, веру у Господа Живог и да, маколико били слабашни, маколико падали, никада се не одричемо од јеванђељских вредности, да увек, уз помоћ Божју, кроз покајање, кроз спознају свога пада, а онда и љубављу Божјом враћамо се тим вредностима, враћамо се Богу и враћамо се себи.”

После заамвоне молитве, Патријарх српски г. Порфирије је извршио чин благосиљања славских дарова припремљених у славу Божју, а у част светог великомученика Георгија.

По завршетку свете Литургије, Светејши Патријарх српски је уручио орден Светог Саве другог степена велечасном Јакобу Пфајферу, римокатоличком жупнику из Оџака, у знак захвалности на досадашњој успешној сарадњи и братском односу према Српској Православној Цркви и српском народу; проф. р Весни Туркулов, начелници Клинике за инфективне болести Клиничког центра Војводине у Новом Саду, у знак признања за оданост Цркви, делатну љубав према ближњима, показану кроз вишегодишњи плодоносан рад, а посебно кроз велики допринос у несебичној, храброј, и надахњујућој борби против епидемије коронавируса; г. Зорану Вапи, некадашњем директору Покрајинског завода за заштиту споменика културе у Новом Саду, у знак признања за велики допринос унапређењу културе и традиције нашег народа уопште. Орден Светог Саве додељен је и Покрајинском заводу за заштиту споменика културе у Новом Саду, поводом јубилеја седамдесетогодишњице оснивања и у знак признања и допринос унапређењу културе и традиције нашег народа уопште, а орден је примио господин Сениша Зековић. Све ордене именованима је доделио Свети Архијерејски Синод Српске Православне Цркве, на предлог Његовог Преосвештенства Епископа бачког господина др Иринеја.

Уручујући највише одликовање Српске Православне Цркве, којим Свети Архијерејски Синод одликује заслужне установе и појединце, Његова Светост Патријарх српски господин Порфирије је, поред осталог, рекао: „Сви ми људи имамо неке дарове; не постоји човек који нема неки дар и сви дарови су дати свакоме од нас понаособ на различите начине да би сваки наш дар служио једном јединственом дару, а то је дар љубави. Наша Црква, пре свега увидом Његовог Преосвештенства Епископа бачког господина Иринеја, препознала је да ви који сте добили, свако на свој начин, посебан и различит дар, искористили сте тај дар да буде у служби дара љубави. Дарове смо добили да бисмо служили Богу кроз њих, узвраћали на оно што смо од њега добили и да бисмо служили ближњем. Наравно да ово признање јесте најскромније хвала за све оно што сте ви учинили, а много више сте учинили од сваке речи која би могла да искаже захвалност, учинили сте у односу на друге људе, а то значи у односу на Бога.”

На крају обраћања, Његова Светост је још једампут свима присутнима честитао славу Српске Атине.

Његово Преосвештенство Епископ бачки господин Иринеј заблагодарио је, у име свих присутних и у своје лично име, Његовој Светости Патријарху српском господину Порфирију и Преосвећеној господи архијерејима који су

саслуживали, као и свештенству, монаштву и благоверном народу на молитвеном учешћу у прослави славе Града Новог Сада.

Светој Литургији у Саборном храму су присуствовали: г. Милош Вучевић, градоначелник Новог Сада, г. Мирослав Илић, помоћник покрајинског секретара за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама, професор др Драган Станић, председник Матице српске, др Радивоје Стојковић, директор Гимназије „Јован Јовановић Змај“, г. Никола Перваз, председник Црквене општине новосадске, и многи други представници јавног и културног живота Новог Сада.

После свете Литургије, у свечаној дворани Градске куће у Новом Саду, Патријарх српски г. Порфирије освештао је славске дарове. Честитајући сабранима славу Града Новог Сада, Његова Светост Патријарх је казао: „Данас је слава Града Новог Сада и велика је радост да смо се сви окупили, после свете Литургије у храму који је посвећен светоме Георгију, овде у Градској кући, и представници Цркава и верских заједница, и представници градских и покрајинских власти. Када славимо славу, ми исповедамо да нисмо само материјална бића него да смо, пре свега и изнад свега, духовна бића, тојест да и оно што је материјално позвано је да се продухови нашом врлином, нашим добром, свим оним што смо добили од Бога, да служи Њему и да служи другим људима. Диоклецијан је гонио Цркву и позвао светог Георгија као војника да убија хришћане. Могао је, наравно, свети Георгије да послуша реч цареву и да напредује у свим земаљским вредностима, али он је најпре све што је имао поделио сиромасима, а онда је и одбио да поступа на било који начин против Истине, која је Христос. Нека би Бог дао да буде срећна и благословена данашња слава и да се трудимо да вредности које су уткане у Град Нови Сад – а то су вредности којима је свети Георгије живео – буду оно што стоји стално пред нашим очима, што нас води, што нас руководи, а то је да никада и ни на који начин Бог не дозволи да напустимо оно што је истинито, оно што је правда и праведно, маколико то коштало у датом тренутку. Нека је срећна слава и да сте благословени, молитвама светог Георгија.”

Одговарајући на честитку Његове Светости, г. Милош Вучевић, градоначелник Новог Сада, захвалио је Светејшем Патријарху на посети и истакао: „Нови Сад, као једна велика кућа или једна велика породица, дочекује сваке године своју славу, свог патрона, светог Георгија, да нас окупи и да нас подсети да један град не чине само материјална добра, као што је рекао Његова Светост, да није само ствар зградâ и булевара, неких

објеката и теренâ. Један град чине људи, али и духовна компонента, нешто што прожима све људе, што неком невидљивом линијом нити спаја и даје и снагу и утеху, буди веру, даје чврстину, али и разумевање, разумевање према другима, а онда и према себи. И, благодарећи нашем Преосвећеном Епископу новосадском и бачком господину Иринеју и тадашњим градским оцима, уз Божји Промисао, Нови Сад је добио баш таквог патрона, таквог заштитника, светог Георгија.”

Клинике

spc.rs